

Titel	Vand i verden	
Dato	Barnets/børnenes navne	Udfyldt af
Historien		
<p>På legepladsen gravede børnene kanaler, som de fyldte med vand. De byggede dæmninger og eksperimenterede med forskellige byggematerialer for at holde vandet inde og ude. Pædagogen iagttog med interesse børnenes arbejde og sagde: ”Det ser meget spændende ud, men I må altså spare lidt på vandet”. ”Ja”, svarer en dreng, ”for de har ikke noget vand i Afrika”. Hertil sagde kammeraten: ”Jo de har, men det er giftigt.”</p> <p>”Hvad mener du med, at det er giftigt?” spurgte pædagogen. ”Jo, det er ikke rent vand, man kan ikke drikke det”, svarede drengen. De andre børn var holdt op med at grave og lyttede. Pædagogen svarede: ”Men jeg har hørt om en opfindelse. En slags sugerør, som man sætter ned i vandet, og så kan man drikke det”. ”Smart”, sagde en dreng. ”Man kan opfinde alt muligt”, tilføjede en anden dreng.</p> <p>Samtalen døde hen, og børnene fortsatte deres kanal- og dæmningsbyggeri.</p>		
Literacy-potentiale	Hvad kunne det næste være?	
<p>Børnene viste parathed til at tale om et samfundsmæssigt problem – mangel på vand. De viste interesse, de indgik i et kommunikativt fællesskab, og de udtrykte viden og anvendte gode mundtlige formuleringer som for eksempel ”De har vand, men det er giftigt.”</p>	<p>Med udgangspunkt i børnenes interesse for temaet vand vil vi først udvide den legende tilgang ved at bygge rigtige dæmninger i en mindre å, der ligger i gåafstand fra SFO'en. Vi vil sætte fokus på konstruktionsdelen. Ikke bare ved på stedet at eksperimenter med dæmningsbyggeri, men også gennem inddragelse af teknologisk indsigt, materialer og værktøjer. Her inddrages Anders' far, der er ingeniør. Det åbner for at tegne nye konstruktioner og fremlægge og forklare disse indbyrdes for hinanden med henblik på nye afprøvninger. De nye konstruktioner fotograferes og diskuteres, og udkast til nye konstruktioner tegnes. Det skaber behov for at forsyne tegningerne med symboler og tekst. Idéen er at fastholde børnenes eget udgangspunkt ved at veksle mellem teori og praksis – og dermed inddrage det skriftsproglige som en nødvendig og meningsfuld dimension.</p>	